

Prins van de sterren

een zwerftocht doorheen stof
en as

door Steven Vlaeyen

Prins van de sterren is een kortstondig drama, geweven uit enkele hoogst delicate kwesties in het menselijk bestaan.

Door een onverklaarbaar toeval is een kosmisch wezen op deze aardkloot beland. Hij contempleert aldus de wandel des mensen.

Daarbij komt hij tot de bevrediging te weten dat 'ik de strijd ben'.

Een korte draaikolk die je uitwerpt... uit jezelf.

Inhoud

TAI CHI MEDICINE MAN

THE ORGANIZER

THE BEGGAR

HEY YOU, YES YOU

ANIMA MUNDI

RUNNING SCARED

MAYA

GOT A LIGHT

RENOVATE

TAKE ME, HOME

KARMA

DOLPHIN DANCE

HALL OF MIRRORS

tai chi medicine man

*prins van de sterren
krijgt telefoon van thuis*

Prins van de sterren
het licht keert terug
in je bestofte ogen.
Zie met geheel je wezen,
en voel met geheel je hart
hoe zacht
de drift kan wezen,
hoe stil dat punt
dat je bewustzijn richt
en focust en je weten laat
en zo minzaam
je bewegen doet.

Hoe warrig is mijn pad
en hoe alleen ben ik,
geplaagde van mezelf!

Is het niet je zelf,
kleine junkiesjamaan,
dat je pad zo warrig maakt?

Weet je,
er huist een woede in me,
zo groot als de sterren,
zo duister als de nacht.
Het is het geven
en wat je
niet verwacht.

En wat je niet begrijpt ?

Waarvan ik toch
verhopen mag
dat het niet eeuwig gelden zal.
Of toch niet in mijn kontrijen.

Waarom zou de wereld u
in haar genade kennen ?

Omdat ik haar
in mijn genade ken
misschien ? Ik weet het niet.
Maar wat moet ik hier
anders dan een uitweg zoeken ?

Wat doe je dan ?

Ik loop zot rond.
Maar niet gevaarlijk
tenzij dodelijk
maar dan mezelf
omdat het zo slecht klinkt.

the organizer

*prins van de sterren
spreekt met de kwelgeest in de mens*

O, wrede wereld,
gemaakt door wat zich
haastig
samenraapt
en van geen genade kent.
O wrede leugen
terend op het verdriet des mensen,
gij die
overal tweestrijd
en verwarring zaait,
gij die de ziel verslaaft
en onderwerpt
aan uw goedkope illusies,
wie gaf u het recht
zo keer op keer
mijn hart te breken ?

Haha! Ik ben wat triomfeert.
Ik ben de angstige meester
en ik houd mijn kind'ren kort.
Ze luisteren
naar de angst
die ik hen inboezem.

Doorzien zij u dan nooit ?

Daartoe
zouden zij groots moeten zijn,
van een transparante gelatenheid
waarop mijn aandrang
geen vat kon krijgen.
Een soort luchtigheid
in de tunnels van de reuk.

Waarom kwelt gij uw kind'ren
in plaats van hen te leiden
-zoals de ziener-
naar de groene weiden ?

Als zij de groene weiden
als hun wereld zouden kennen,
wie danste dan nog
naar mijn pijpen ?

En waarom
zocht ge mij net
zo te kwellen met uw goochelspel ?

Waarom
trokt gij uw kind
dat zo zacht bij me was
daarvoor zo hard bij de haren ?

Omdat zij
sinds jaar en dag
de mijne was.
Wat wou jij
haar zachtheid leren ?

Ik weet
dat ik daar
van u verloren ben.
Maar vreest dan iedereen
de warmte van het smelten ?

U kent mij al te wel.
U weet dat ik de argwaan ben
voor wat ik voel bewegen.
U weet dat mijn kind,
die uw geliefde was,
te vol was
van bewegen
en dat ik het met haar
zeer moeilijk heb.

Ik hoop dat u
op een mooie dag
van haar verliest.

the beggar

*prins van de sterren
spreekt met de behoeftige mens*

Wat komt gij hier zoeken ?

Ik dacht
ik ga eens
naar waar het sfeervol is.

Mijn sfeer bedoelt u ?
Maar die verandert
zodra u zich bij me voegt.
Ze wordt geladen
met een drukkendheid
waarin ik de hoepel van de dans
nog slechts moeizaam zwieren kan.
Uw aanwezigheid
bedrukt mij
dus tracht ik
u te verblijden.

Precies dat
is waarom ik zo van u geniet.

Ja, van mij geniet u.
Daarmee
ben ik het echter kwijt.

U haalt het
schijnbaar eindeloos
uit uzelf tevoorschijn.

Inderdaad.
U bemerkt mijn luister.
Echter,
in uw afwezigheid
schittert zij duizendmaal sterker.

Waarom
schittert u minder
als ik er ben ?

Omdat ik mij dan
benepen voel,
als door een vraag
die veeleisend is,
en die waanzinnig wordt
als ze de kracht
van mijn decisie ontmoet.
Ik kan mezelf niet blijven uitdelen.
Brenge gij mij dan wat schittering.
Je hebt enkel je bedrukte gelaat
en dat brengt de vreugde in me
niet bepaald naar boven.

Brenge u dan
de vreugde in me boven.

Waarom zou ik
blijven proberen ?

hey you, yes you

*prins van de sterren
spreekt met de autoritaire mens*

Waarom
moet u altijd
domineren ?

U weet,
beste prins,
dat ik daar
mijn eigen slachtoffer ben.

Ik weet het.
Ik weet ook
dat u zich vergist
in binnen en buiten
en dat u daardoor
eeuwig macht'loos blijft.

Ik weet het,
waarde prins,
ik voel mij niet gerust.

Zou u die rust
niet kunnen vinden ?

Hoe kan ik
zolang ik strijdende ben ?

Daar zegt u het.
Maar u bent,
en daar
ligt de belofte.

anima mundi

*prins van de sterren
spreekt met de wereld*

Wonder !
Het is niet u,
niet wat me materie noemt,
die het probleem zijt !

Ik ben het Ene bewegen,
ik ga over in mezelf
en zo ben ik
-even-
jou.

Laat mij dat voelen,
dat ik het wonder ben,
al om me heen.

Verzink
in mijn luister
en laat je erdoor leiden.

Hoe kan ik
anders ?

running scared

*prins van de sterren
spreekt met de vlucht in de mens*

Waarom
zijt gij er ?

Omdat het anders
een beetje te veel zou worden.

Te veel ?
Als gij er zijt
is er nog meer.
Bovendien zit het dan
gespannen, anders dan
de helderheid
van het ontspannen gewaarzijn.

U heeft me door,
waarde prins,
ik breng geen zoden aan de dijk.
Ik bevries.

Gij schijnt ons
weg te willen lokken.
Maar hoe kan dat dan ?

Ik teer op de angsten
die in je sluimeren.
Als die er niet waren...

Gij zijt dus
een vriend van de angst ?

Wij zijn voor- en achterzijde
van dezelfde noodlottige medaille
die in 's mensen borst
is ingegroefd.

Ingeschroefd ?

Zo doen wij het.

Kunt gij ons dan nooit
van dienst zijn ?

Neen.
Ik lok je
altijd weg.

Naar waar ?

Hoe hard ?

Van waar ?

Naar elders.

Zo hard als jezelf.

Vanuit illusie.

maya

*prins van de sterren
spreekt met de trektocht in de mens*

O,
gij die de ziel kluistert
in de vooruitgang van 't verlangen,
gij die ons
uit onze rust haalt,
uit onze onschuld
verscheurd de wereld
van dingen insleurt,
gij die eeuwig bezig
blijven wilt,
die ons nimmer pozen laat,
beseft gij toch
uw eindigheid
en laat ons weder zinken
in de betovering waarin wij waken
en waarin wij pas geboren zijn
en waarin wij weer verzinken
aan het einde van uw razen.
Als gij slechts illusie zijt,
hardnekkig wel,
maar toch illusie,
wie houdt gij dan gevangen ?

Haha ! Dat wat glinstert,
dat wat straalt, dat wat licht
en warmte is, het leven zelf
sleur ik overal in 't rond,
betrek ik, steeds weer,
in mijn noodlottig opzet.

Maar,
gij hebt geen weten.
Is uw opzet dan steeds blind ?

Mijn opzet is een willekeur
en brengt geen vrucht dan schade
en het versterken
van mijn krampachtig grijpen.

Zijt gij ook de angst ?
Is de angst de vlucht
en is de vlucht de trektocht ?
Waarom niet gewoon rust ?

Dat
ware het einde van mijn preken.

got a light

*prins van de sterren
spreekt met de oceaan die weet*

O eindeloze overgang,
gij die aanzwelt tot gebeuren
en die zo diep vanbinnen
mij opmerkzaam maakt.

Ontroerende dienaar,
gij maakt het schitt' rend
en dan
glinstert gij bescheiden weg.

O, gij die weet
van uw bewegen,
onderland vol belofte,
gij zijt de berg
vol schittering
en in bescheiden lompen
treedt gij op.

Groots de mens
die mij door zich laat schijnen
en die het Al
vanbinnen kent
en die zich
zo geliefd weet
en wandelt
waar and'ren dolen.

Geen mooier dag dan toen ik
het opgeven verkoos
en mij gaan liet
golvend op uw stromen.
Gij kent mij
en al de rest
beter dan ik zelf
en zelfs van tevoren
en zo
gaat gij met mij
en laat mij weten.

renovate

*prins van de sterren
spreekt met het oppervlak*

Waarom,
gij die toch resulteert
uit waar ge zijt uit opgemaakt,
waardeert gij
uw bouwstenen niet ?

Haha ! Zij moeten zich plooiën,
creperen, desnoods verhongeren
of verzieken, opdat ik mij
zou kunnen laten gelden.

Gij zijt dus
per definitie
de verdraaiing ?

Ik ben de praal.

Dat wat tracht
mooi te zijn ?

Ik tracht
mezelve waar te maken.

Ten koste van alles
en iedereen ?

Iedereen gelooft in mij.
Iedereen zoekt mij.

Kennen ze dan niet
de pracht die is ?

Ze zoeken.

Neen dus.

take me, home

*prins van de sterren
spreekt met niemand*

Hallo daar,
gij die niemand zijt
en iedereen,
gij die z' weeft
en die ik overal tussen ken
doch vaak bedroefd
vol treurnis weet,
wat is toch uw wandelgang
doorheen de duizend dingen ?

Mijn ding is,
ik heb geen naam,
ik heb geen vorm,
ik heb geen aflijning.

Dan tekent u zich
en geeft zichzelf een naam.

Om dan te merken
dat ik niemand ben.

Ik vind u zacht
en liefdevol.
Waarom
begeeft gij u
in zo'n staat van hardheid ?

Het zijn de problemen die rijzen
als ik me daar acht.

En als gij hier blijkt ?

Dan gedaan de strijd,
gedaan illusie.
Eén zachte bries
waarop de pluim
gedragen reist.

En het achterlaten,
de gehechtheid ?

Dat zijn de problemen
die rijzen...

karma

*prins van de sterren
spreekt met het lot van de mens*

Waarom
zijn wij er ?

Er is een slang,
fonkelend
glijdt zij door eeuwig heden.

Waar
kruipt zij heen ?

Zij kruipt
doch niet heen.

Van waar
is zij waar ze is ?

Van waar ze
net nog
was.

En het eind ?

Het eind
is vrij.
Maar waartoe
rijpen wij dan ?

*(stille glimlach
van liefdevolle belofte)*

dolphin dance

*prins van de sterren
spreekt met liefde*

Hoe kort
wordt gij hier geschoren,
hoe vroeg
moet uw licht reeds doven,
hoe lauw
mag uw vuur slechts branden !

Lieve jongen, jij die
door de wereld stuwen wilt
met de vreugde in je vinnen,
die cirkelt en opspringt
en buitelingen maakt
rond de boten
waarin de and'ren varen,
hoe ver zoekt gij mij
in een dans te kennen !

Het dansen
raakt vertekend
door regels
en iets
dat ze oplegt.

Er is geen vrije spiraal
naar uw eindeloze openheid,
slechts daken en draken,
stokken en speren die mij
-met mijn vreugde- weren
met reden,
en daar
is geen omzeilen aan.
Het weet op voorhand
onderhuids besloten.
Ik lijk wel
een gevaar.

Dat ben je ook, jij zo
met je neusje in de sterrenwind,
ruik je de overzijde,
voel je
de vrijheid van binnen ?
En bots je weer spannend
op illusie ?

Iets
vertekent mijn bewegen.
Ik spring en dans
en ik maak buitelingen,
maar kom ik
op hen af ?

Wat doet u
die beweging maken ?

Dat
weet u best.

hall of mirrors

*prins van de sterren
spreekt met zichzelf*

Oceaan
vol drama's
die in me
leven
en waarin ik me begeef
en standpunten leer kennen
doch geen mezelf vinden kan
dan de vergissing
van het worden.

Tumultueuze dramatiek
die in mijn schouwen keert
maar waarin ik
-schouwende-
mij immer dezelfde
oplichtende weet
temidden duisternis.
Is hier dan niemand ?

Slechts de schreeuw
rest mij
in volle stilte.

*(dan merkt prins
dat er wolken zijn
en zijn vragen
is beantwoord)*

Hier is alles !
Slechts ik
ben hier niet !

Ik was de angst,
ik was de vlucht,
ik was de trektocht,
ik was de kwelgeest
en de bedelaar,
de autoriteit en de illusie,
ik was

het strijdperk van de mens.

*voor Jotie T'Hooft,
eenzame prins*